

FUNDACJA ŚWIĘTEGO BARNABY

KRS 0000306549

tel. 343614551, 664978735

www.barnaba.org.pl,
barnaba@barnaba.org.pl

KONTO: 36 1020 1664 0000 3402 0227 7366

Dziękujemy wszystkim darczyńcom i ofiarodawcom,
którzy wspierają naszą działalność na różne sposoby!

TERMINY KOLEJNYCH SPOTKAŃ 2013

- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne dla młodzieży w Archikatedrze Częstochowskiej: 18.V; 8.VI sob. godz. **18.00**-24.00; po wakacjach: 5.X; 9.XI; 7.XII
18. V jest czuwanie przed uroczystością Zesłania Ducha Świętego po przewodnictwem metropolity częstochowskiego abp Wacława Depo, dlatego to spotkanie jest dla wszystkich, także dla starszych.
- Spotkania ewangelizacyjno-modlitewne w Pajęcznie:
11.V sob. godz. **17.00**-22.00.

UWAGA! Zamiast spotkania ewangelizacyjnego w Pajęcznie 15.VI odbędzie się:

- Spotkanie ewangelizacyjno-modlitewne w par. św. Ap. Piotra i Pawła w Częstochowie (dz. Lisiniec) 15.VI sob. godz. 18.00-22.00, po wakacjach 19.X; 16.XI; 14.XII

Zapraszamy także do odwiedzin naszej księgarni internetowej,
w której można znaleźć:

- wszystkie książki naszego wydawnictwa
 - płyty CD i DVD m.in. z nagraniami z naszych spotkań
- Księgarnia internetowa: www.mamre.pl/sklep

Kontakt ze Wspólnotą

e-mail: mamre@mamre.pl; tel: 34 3628782; www.mamre.pl

Wspólnota Przymierza Rodzin Mamre z siedzibą w Częstochowie

Konto bankowe: 56 1020 1664 0000 3502 0142 5685

www.facebook.com/wspolnotamamre

www.mamre.pl/youtube

INFORMATOR

WSPÓLNOTY PRZYMIERZA RODZIN MAMRE

Maj 2013

„Przemodlić treść naszej wiary”

„Jeżeli będziecie trwać w nauce mojej, będziecie prawdziwie moimi uczniami i poznacie prawdę, a prawda was wyzwoli.” (J 8,31-32)

W roku wiary nieustannie wracamy do rozważania prawd związanych z wiarą, która są pomostem łączącym nas z Bogiem. Tym co szczególnie kształtuje wiarę oraz umożliwia dialog z Bogiem, jest centrum tego dialogu - modlitwa chrześcijańska. Podążając w naszych rozważaniach nad tematami, wskazanymi przez papieża Benedykta XVI, w tym miesiącu podejmiemy refleksje nad jego wezwaniem: „przemodlić treść naszej wiary”.

Wiara chrześcijańska

W dzisiejszym świecie termin wiara jest rozmyty i często nawet dla samych chrześcijan niejasny. W dobie globalizacji następuje pomieszanie istoty wiary chrześcijańskiej z wiarą innych religii. Szczególną w tym wypadku jest ideologia New Age, która łączy wiele religii w tym chrześcijańską i z niej na zasadzie synkretyzmu tworzy jedną religię – jedną wiarę. Przytoczmy tutaj kilka wypowiedzi Kościoła, które rzucają światło na to, czym jest wiara chrześcijańska i czym jako taka wyróżnia się od innych religii, od tego jak inne niechrześcijańskie religie pojmują wiarę.

„Autentycznej i głębokiej wiary nie można mylić ani stawiać na równi z wierzeniami występującymi w religiach niechrześcijańskich. Te wierzenia bowiem – choć mogą być wyrazem dobrej ludzkiej woli – są wynikiem ludzkich wysiłków zmierzających do odkrycia prawdy absolutnej. Są one owocem ludzkich poszukiwań, doświadczeń i przemyśleń stanowiących skarbnicę ludzkiej mądrości i religijności, które człowiek poszukujący prawdy wypracował i zastosował, aby wyrazić swoje odniesienie do rzeczywistości boskiej i do Absolutu.” (Deklaracja Dominus Iesus 7).

Prawdziwa wiara jest owocem nie tylko ludzkiego działania, ale także działania Bożego. Ludzkie działanie musi oczywiście zaistnieć, aby wiara była możliwa. Działanie to wyraża się w dobrowolnym i świadomym powierzeniu siebie Bogu, w okazaniu pełnej uległości rozumowi i woli wobec objawiającego się Boga. Tym działaniem człowieka jest też dobrowolne przyjęcie objawionej prawdy. (Por. Sobór Watykański II, Konstytucja Dei verbum, 5; Deklaracja Dominus Iesus, 7)

Tutaj ujawnia się główna różnica wiary chrześcijańskiej od innych. Mianowicie, wiara jest „tworzona”, nie tylko przez samego człowieka, który aktem swojej woli i rozumu wierzy, tworzy wiarę, wypracowuje prawdy wiary, w które wierzy, ale głównym jej dawcą i jest sam Bóg, który objawia prawdę o sobie i stworzeniu. Dalej o tym mówią te same dokumenty: Prawdziwa wiara nie jest jednak owocem samego tylko ludzkiego działania. Może ona zaistnieć, kiedy Bóg wpływa na człowieka przez łaskę: kiedy uprzedza ludzkie działanie, kiedy mu towarzyszy i wspiera je różnymi darami Ducha Świętego. **„Wiara jest darem łaski: «By móc okazać wiarę, trzeba mieć łaskę Bożą uprzedzającą i wspomagającą oraz pomoce wewnętrzne Ducha Świętego, który by poruszał serca i do Boga zwracał, otwierał oczy rozumu i udzielał "wszystkim słodyczy w uznawaniu i dawaniu wiary prawdzie"».** (Por. Sobór Watykański II, Konstytucja Dei verbum, 5; Deklaracja Dominus Iesus 7). Widzimy stąd, że tym, który daje człowiekowi dostęp do wiary jest sam Bóg, który każdemu umożliwia wiarę, przez łaskę, a człowiek odpowiadając aktem swej woli przyjęciem tej łaski, staje się wierzącym.

Wiara w Boga i wiara w prawdy przez Niego objawione.

„W autentycznej wierze można wyróżnić dwa ważne aspekty: przyłgnięcie do Boga jako Osoby (wiara podmiotowa) oraz przyjęcie objawionej przez Niego prawdy (wiara przedmiotowa)” (por. Deklaracja Dominus Iesus 7).

„Wiara jest zarówno aktem wierzenia lub zaufania, jak i tym, w co się wierzy lub co się wyznaje. Oba te aspekty działają w nierozdzielnej jedności, ponieważ ufność jest przyłgnięciem do pewnego przesłania z treścią, którą da się zrozumieć, a wyznawanie nie może się sprowadzić do zwykłych słów pozbawionych treści, lecz powinno płynąć z serca.” („Teologia dzisiaj: perspektywy, zasady i kryteria”, Międzynarodowa Komisja Teologiczna, str. 21). Wiara jest zatem rzeczywistością osobistą, która dokonuje się na modlitwie poprzez rozmowę z Bogiem, jak i eklesjalną, wspólnotową, która jest oparta na wierze w te same prawdy wiary, które dane są nam do wierzenia, a które chociażby są układane w tzw. składy – wyznania wiary.

Odróżniając te dwa wymiary naszej wiary, skoncentrujmy naszą uwagę na wierze przedmiotowej, a więc na tym w co wierzymy, co Kościół streszcza i podaje do wierzenia w szczególności wyznaniu wiary - Credo.

Credo – Wyznanie wiary modlitwą chrześcijanina.

Katechizm Kościoła Katolickiego powiada: „**Modlitwa jest życiem nowego serca. Powinna ożywiać nas w każdej chwili.** Tymczasem zapominamy o Tym, który jest naszym Życiem i naszym Wszystkim. Dlatego więc mistrzowie życia duchowego, zgodnie z tradycją ksiąg Powtórzonego Prawa i Proroków, kładą nacisk na modlitwę jako "pamięć o Bogu", częste budzenie "pamięci serca": "Trzeba przypominać sobie o Bogu częściej, niż oddychamy"” (2697). Oznacza to, że trzeba znaleźć właściwe formy, by oddychanie harmonizowało z tą pamięcią. Z tego właśnie względu można wymagać, aby Credo było codzienną modlitwą wierzącego.

W Nowym Testamencie znajdziemy liczne formy wyznania wiary. Można rozpoznać różne i odmienne konstrukcje wyznania wiary, jak „Ty jesteś Mesjasz” (Mk 8,29), „Jezus jest Panem”

(1Kor 12,3). **Ważne jest, że poszczególne wyznania zawsze mają w centrum fakt śmierci i zmartwychwstania Jezusa Chrystusa. Począwszy od tego wydarzenia, rozwija się ustawicznie pewna treść, która jakby w koncentrycznych kręgach dodaje różne aspekty życia Pana i Jego nauczania.**” („Życie rokiem wiary”, str. 150)

Zauważamy, zatem, że od początków wiary chrześcijańskiej, wierzący wyznawali swoją wiarę w konkretnych formułach, które pozwalały streścić całą wiarę, wyrazić to co w niej najważniejsze. Jednocześnie wyznania wiary były skarbcem dla wierzącego, z którego mógł czerpać treści do modlitwy, treści do rozmowy z Panem.

Stąd też już w pierwszych wiekach chrześcijaństwa, kładziono nacisk na naukę Credo na pamięć. Już św. Augustyn namawiał swoich do tego wiernych: „Słów Symbolu (wyznania wiary) nie wolno wam zapisywać dla nauki. Macie się nauczyć na pamięć ze słuchu. Nie macie ich zapisywać także po nauczaniu. Macie je zachowywać w pamięci i w ten sposób oddawać umysłowi. Skądinąd wszystko to, co teraz usłyszycie w Symbolu, zawarte jest w boskich Pismach (...) To jednak co w ten sposób zebrane i zredegowane w pewnej formie, nie jest dopuszczane do zapisywania, przywodzi na myśl tę obietnicę Bożą, kiedy obwieszczają Nowe Przymierze, Bóg powiedział: „To jest Testament, który im nadam po tych dniach, mówi Pan, umieszczając moje prawa w ich umyśle, i zapiszę je w ich sercach”. **Ten, który was wezwał do swego Królestwa i chwały swojej, kiedy odrodzeni będziecie Jego łaską, udzieli wam tego, że w sercu waszym zapisane będzie, byście mogli kochać to, w co wierzycie, i aby wiara działała w was przez miłość.** W ten sposób będziecie się podobali Panu Bogu, szafarzowi wszelkich dóbr, nie tyle służalczo bojąc się kary, ile ze swobodą kochając sprawiedliwość.” (Kazanie 212,2).

Poznanie Credo na pamięć, umożliwia chrześcijanom, zastanawianie się nad swoją wiarą, nad prawdą, którą Bóg nam objawił. Poprzez Credo w każdej chwili naszego życia, mamy dostęp do wiary, wiary przedmiotowej, tego w co wierzymy, która z kolei prowadzi nas do wiary podmiotowej – wiary w Boga. **Credo, które znamy na pamięć, powtarzane w codziennej modlitwie, ma wejść nam w krew, mamy przez to nauczyć się wyznania naszej wiary sercem, do czego wzywał swoich wiernych św. Paweł: **Jeżeli więc ustami swoimi wyznasz, że Jezus jest Panem, i w sercu swoim uwierzysz, że Bóg Go wskrzesił z martwych osiągniesz zbawienie. Bo sercem przyjęta wiara prowadzi do usprawiedliwienia, a wyznawanie jej ustami - do zbawienia.**** (Rz 10,9-10).

Głębokie poznanie treści naszej wiary poprzez kontemplowanie jej prawd na modlitwie, niech nas prowadzi do przyjęcia tych prawd sercem, przez nie jeszcze pełniejszego poznania Chrystusa, abyśmy mogli być silni mocą Jego miłości, a przez nią wypełnić pragnienie św. Piotra, pierwszego papieża, które skierował także do nas:

„Pana zaś Chrystusa miejcie w sercach za Świętego i bądźcie zawsze gotowi do obrony wobec każdego, kto domaga się od was uzasadnienia tej nadziei, która w was jest” (1P 3,15).